

ρεμπελιό

ρεμπελιό, το, ουσ. [<ρεμπελεύω + κατάλ. -ιό]. **1.** η εξέγερση, η στάση εναντίον της εξουσίας, η επανάσταση: «το ρεμπελιό των ποπολάρων», η εξέγερση των κατοίκων της Ζακύνθου κατά το 1628 και «το ρεμπελιό της Σμύρνης», η εξέγερση των Γενιτσάρων κατά το 1797. **2.** η τεμπέλικη, η αλήτικη, η χωρίς προκοπή ζωή: «με το ρεμπελιό δεν μπόρεσε κανένας να προκόψει || με το ρεμπελιό δε θα 'χεις καλή κατάληξη»·

- το 'ριξε στο ρεμπελιό, ζει τεμπέλικη, αλήτικη ζωή: «απ' τη μέρα που χρεοκόπησε το 'ριξε στο ρεμπελιό». (Λαϊκό τραγούδι: κάθονται και τρων και πίνουν και **στο ρεμπελιό το ρίχνουν**).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας